N°. 3620.

DE TIJD.

1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
— *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 1 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 31 Maart.

Een nieuw Humorist.

I.

De predikant Zaalberg, die niet veel geluk gehad heeft als godsdienstig polemist, beproeft thans zijn krachten in een andere rigting. De *Tijdspiegel* zet zijn kolommen voor hem open, en prijkt met een humoristiesch opstel van zijne hand, getiteld: „Humor en Humoristen." Nu dachten wij Ds Zaalberg wel den laatsten man om onder de humoristen plaats te nemen. Immers, de voorname eigenschappen van den humoristischen schrijfstijl zijn gevoel, geest en goedhartigheid. En nooit had een schrijver aan deze drie meer gebrek dan Ds Zaalberg, en nergens kwam dat gebrek zoo duidelijk uit als in dit opstel. Het zij ons vergund het met onze lezers eens te doorbladeren. Men verontruste zich niet — wij zullen er geen lange uittreksels van geven. Het opstel is in tweeën gesplitst, en iedere afdeeling draagt het opschrift: „Gedachten-reeks." De eerste „reeks" handelt over de „theorie", de tweede over den „praktijk" van den humor. Gedachten, verdeeld in reeksen, en humor, gesplitst in theorie en praktijk! Jean Paul en Sterne, die de schrijver aanhaalt, moeten zich in hun graf omgedraaid hebben, toen hij hun namen plaatste in dit artikel.

De „reeksen" worden voorafgegaan door een inleiding, die een gesprek voorstelt tusschen „een dartele schoonheid," Louize geheeten, haar vader, haar moeder en haar broeder Frits, „een kapitale vrijgeest met ferme snorren". Het viertal is aan het praten over een voorlezing, die een dominé in het Nut zal houden. Papa heeft [illegible] zal zijn. Daarom juist vreest de dartele schoonheid iets „horrible vervelens," en zij zou zoo gaarne „iets geestigs, iets amusants" hooren. Deze wensch vindt mama zeer ligtzinnig. „Bedenk," zegt zij, „dat het een predikant is, die heden avond spreken zal. Zoo iemand (*sic*) voegt deftigheid en ernst." Louize heeft aan die deftigheid des Zondags, als zij naar de kerk gaat, al wel; bij een voorlezing op het Nut verwacht zij iets vrolijks, iets pikants, iets geestigs, (arm kind! het is Ds. Zaalberg die spreken zal) en het geheel moet „een prettigen indruk" maken. Frits, de vrijgeest, denkt aangaande het laatste punt eenstemmig met zijn zuster, maar hij heeft het er niet op dat „zoo 'n dominé" spreken moet. Hij is bang, zich bij de verhandeling te zullen vervelen. Het is of de man een voorgevoel had van het hetgeen er komen zou.

Uit deze vier elementen is nu, zooals Ds Zaalberg aanduidt, het publiek zamengesteld, dat op het Nut de verhandelingen van den predikant, die hij-zelf is, zal aanhooren. Het laat zich verstaan dat hij met die zaak verlegen is. Immers, hij moet voldoen aan een vader, die iets interessants wil hooren, aan een dartele schoonheid, die naar een prettigen indruk verlangt, aan een moeder, die deftigheid en ernst verwacht, en aan een vrijgeest, die bijna zeker weet, dat hij zich vervelen zal. Hoe terzelfder tijd aan die eischen te voldoen? Dominé Zaalberg, na een beroep op zijn „genius", besluit een humoristische voorlezing te houden over den humor.

Hij gaat aan het werk en vindt al dadelijk, dat het hem te zwaar valt. Zijn „genius" roept hem toe: „Voorzigtig, voorzigtig, heer predikant.... Door 't dagelijksche werk (*sic*) zijt gij in stijl en vorm, tot in eene voordragt toe, zoo aan den predikrant gewoon." Daar moet hij zich eerst van ontdoen. Welke trant er voor in de plaats zal komen, wordt niet gezegd, maar in het opstel-zelf wordt het bewijs geleverd, dat de heer Zaalberg gezocht heeft naar een middenweg tusschen den preektrant en den waweltrant. Wat hij ook op dien weg ontmoet heeft, humor niet.

Nu begint de voorlezing, en de redenaar stelt een onderzoek in naar de vraag, wat wel humor is. Eerst spreekt hij over een laf prentwerk, een flaauwe kopie van sommige buitenlandsche spotbladen, dat de pedanterie had zich den naam van *Humoristisch Album* te geven. Dat is geen humor, zegt hij, het zijn louter grappen, kluchten en satyres. Met uw verlof, heer redenaar, iemand die over humor schrijft, moest weten dat de satyre niet op denzelfden lijn staat met kluchten en grappen, en dat zij dan ook in het *Humoristisch Album* niet te vinden is. Later bestrijdt hij de meening, dat zulke tijdschriften humor zouden bevatten, nog eens, en noemt in één adem op: De *Fliegende Blätter*, de *Charivari*, *Punch* en het *Humoristisch Album*. Die staan in zijn achting weder allen met elkander gelijk. Maar heeft de heer Zaalberg wel ooit een Nommer van de *Punch* in handen gehad, of de beteekenis zijner politieke karikaturen gevat? Zoo het mogelijk is met de teekenpen humor uit te drukken, dan toch is die daar te vinden. Ds. Zaalberg zie eens het plaatje van den *Punch* bij den dood van Keizer Nikolaas I, of bij de inwijding der havenwerken te Cherbourg, en late het zich uitleggen, dan zal hij evenmin de *Punch* in denzelfden adem noemen met de *Charivari* en het *Humoristisch Album*, als kluchten met satyre.

Nu wij geleerd hebben, zoo uit de beschouwingen als uit den stijl van het artikel, wat geen humor is, werden wij vergast op verschillende definitiën. Achtereenvolgens hooren wij er van Bilderdijk, Lessing en Jean Paul. Met de definitie van den laatste vereenigt de spreker zich. Deze luidt: „De humor is het verhevene met de beenen in de lucht." O! als Jean Paul had kunnen vermoeden, dat dit gezegde aanleiding zou geven tot zulke kommentariën, als wij er hier over aantreffen! Wij vragen verschooning — maar een oogenblik moeten wij Ds Zaalberg na Jean Paul, wiens woorden hij verklaart, laten spreken:

„Het eigenaardige van den humor bestaat juist in de zamenvoeging, of — beter gezegd — in de *zamenvloeijing*, — want humor is immers *vocht* — van twee schijnbaar tegenstrijdige elementen, van ernst en klucht, verhevenheid en dwaasheid, weemoed en scherts."

. . . .

„*Het verhevene zelf* moet met de beenen in de lucht, en *in die kluchtige positie zelve* moet iets verhevens zijn. De ernst in het narrenkleed. Het verhevene, niet zwart gerokt en wit gedast, maar „en négligé." De klucht met een traan in 't oog. De karikatuur met het gelaat naar den hemel."

Ds. Zaalberg is de eerste onder het aantal, welke een definitie van den humor hebben pogen te geven, die *dwaasheid* als een der elementen daarvan opsomt. Doch dit daargelaten. Wat dunkt u van die karikatuur met het gelaat naar den hemel? Wat is een karikatuur? De gelijkende afbeelding van het een of ander, waarin echter de wezenlijke gebreken overdreven zijn voorgesteld. Iemand, bij voorbeeld, heeft een neus, die te lang is. Op zijn karikatuur nu, is die neus twee maal langer, en voor het overige gelijken de gelaatstrekken. Derhalve een persoon, die een sterk misvormd gezigt naar den hemel wendt, is, volgens den heer Zaalberg, een humorist. Dat komt er van als een schrijver woorden gebruikt, welker beteekenis hij niet kent. Wil men nog een ander staaltje om te zien, welke gevolgen het heeft, als men over dingen spreekt, waarvan men niets verstaat?

Ds Zaalberg geeft een lijst van beroemde humoristen, waarop ook Cervantes voorkomt, dien hij „dwazer" dan de anderen noemt. Nu zou men meenen dat hij Cervantes, die van hem zulk een zonderling getuigschrift ontvangt, had gelezen? In het minst niet. Hij kent hem slechts van hooren zeggen. Het bewijs is niet ver te zoeken. De schrijver zegt dat in vroeger tijd, voor vijf en twintig jaar, het gulden dagen waren voor de verhandelaars op het Nut. *Mais ils sont passés ces jours* [*de fête*]. Tegenwoordig is de verhandelaar er echter bitter aan toe. En om nu het onderscheid tusschen het voorheen en thans regt duidelijk te maken, ontleent de schrijver eene vergelijking aan Cervantes' meesterwerk.

„De arme verhandelaar", zegt Ds. Zaalberg „die noch als verzenmaker, noch als novellist kan optreden, druipt af als een ridder van de droevige figuur. In de dagen van olim een Don Quichote, is hij nu een Sancha Panza."

Toen die verhandelaar derhalve zijn bloeitijd beleefde, was hij een Don Quichotte en in de tegenwoordige dagen druipt hij af als een ridder van de droevige figuur! De ridder van de droevige figuur en Don Quichotte zijn dus, in Ds Zaalberg's oogen, twee onderscheidene personen. Ach! Welke droevige figuur maakt, ook nu weder, het vertoon zijner belezenheid!

Heden omstreeks drie ure zijn H. H. M. M. de Koning en de Koningin, benevens Z. K. H. de Prins van Oranje aan het station van den Hollandschen spoorweg aangekomen. Terstond daarna begaf het vorstelijk gezin zich naar het koninklijk paleis. Op den Dam was een talrijke menigte zamengevloeid, om de doorluchtige personen welkom te heeten, en toen de Koning met zijn gemalin en den prins op het balkon verscheen, lieten zich van alle kanten de juichtoonen der zich aldaar bevindende personen hooren, welke van groote geestdrift blijk gaven.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

„Wij vernemen; dat heden door eenige voorname ingezetenen dezer stad aan hunne mede-burgers ter onderteekening is aangeboden een adres aan Z. M. den Koning, strekkende om aan te dringen op eene doorgraving van Holland op zijn smalst als de beste wijze, om eene goede en voor deze stad zoo noodwendige verbinding met de Zee te erlangen.

„Ook heden, op de beurs zal gelegenheid zijn, om op dit adres van zijn gevoelen omtrent dit gewigtig onderwerp te doen blijken. Wij hebben gemeend hierop ten spoedigste de aandacht van alle voorstanders der doorgraving te moeten vestigen."

Eergisteren avond is door den heer N. C. Sisburgh in *Zeemanshoop* eene belangrijke voordragt gehouden; hij leverde een klemmend betoog van de wenschelijkheid der doorgraving van Holland op zijn smalst. Ook het gemeenzaam onderhoud dat hierop volgde, was voor deze quæstie van veel gewigt, daar het door mannen van kennis en ervaring werd gevoerd. Bij verschil van meening over ongeschikte punten in de uitvoering, was het algemeen gevoelen, met nadruk uitgesproken, geheel ten gunste der verwezenlijking van dit plan, als het meest afdoende, het beste, om Amsterdam een voordeeligen waterweg naar zee te verschaffen.

Door den minister van Binnenlandsche Zaken zijn bij de dienst van den Rijkstelegraaf benoemd: Tot telegrafisten der 2de klasse, de telegrafisten der 3de klasse R. L. Jansen, J. P. Stutterheim en Z. van der Vegte; tot telegrafisten der 3de klasse, de leerlingen P. L. Mounier, H. Visser Cz., W. J. Gerbers, F. C. Wethmar, C. H. Rang, F. W. Jaeger, A. C. Regouw, J. J. Jacobs, M. J. H. Spaink en M. P. Lughten.

Op den 5den April a. s. zal voor het prov. geregtshof in Noordholland teregt staan, Francis van de Kerkhoff, wonende te Haarlemmermeer, ter zake van poging tot moord.

Uit de ten zijnen laste opgemaakte akte van beschuldiging blijkt hoofdzakelijk: Dat op 18 Jan. te Haarlemmermeer, terwijl de getuige J. van Kampen, onderbaas bij den bouw der kerken aldaar, met den aannemer H. v. Meerendonk stond te spreken, de besch. voorbijgaande, aan den get. J. v. Kampen, die hem goeden morgen toeriep, ten antwoord gaf, ik weet niet of het wel een goeden morgen voor u zijn zal, en den getuige die inmiddels een stal was ingegaan, met een langen sabel is aangevallen, uitroepende: „Sterven [illegible] gij;" dat v. Kampen, door twee getuigen [illegible] zich zoo spoedig mogelijk door de vlugt [illegible] den en slechts eene wonde aan den arm heeft bekomen; dat een der getuigen den besch. met den sabel uit den stal heeft zien komen, v. K. achtervolgend, waarna hij de sabel voor de voeten van den getuige nederwierp; dat de beschuldigde onmiddellijk na het voorgevallene door den burgemeester ondervraagd, heeft geantwoord: „ik zie het wel aankomen, dat ik straf zal krijgen, maar al krijg ik één of vijf jaren, hij zal onder mijne handen sterven, want hij is een bloedstorter, hij onthoudt een arbeider zijn loon, ik heb den sabel gehaald

van de karrewij, ik heb hem eerst geslepen, want hij was roestig en dan kan ik hem goed raken, een bloeddief kan ik niet lijden;" dat volgens verklaring van den burgemeester de besch. in een zeer opgewekten toestand verkeerde; dat de besch. voor den regter-kommissaris echter heeft beweerd, geen voornemen gehad te hebben van Kampen te dooden, maar alleen hem schrik te hebben willen aanjagen en in zeer beschonken toestand verkeerd te hebben; dat uit de verklaringen van den geraadpleegden officier van gezondheid, omtrent de verstandelijke vermogens van den beschuldigde gebleken is, dat deze noch in zijnen organischen toestand, noch in zijne gesprekken het kenmerk van krankzinnigheid heeft kunnen bespeuren, wel scheen hij meermalen kongestiën van bloed naar de hersenen te hebben en daardoor zonder nadenken te handelen. Wijders is gebleken, dat hij eens in zoodanigen toestand, toen hij bij de jagers te paard diende, met een blanken sabel door 's Hage heeft geloopen en in het hospitaal is gebragt, dat alles evenwel het gevolg van misbruik van sterken drank was, dat de beschuldigde zelf heeft verklaard, dat misbruik van sterken drank hem dikwerf in zoo verregaanden staat van opgewondenheid brengt, dat zij aan razernij grenst; dat hij dan ook een aantal dagen te dier zake in een krankzinnigen gesticht is verpleegd geweest. De adv. mr. M. C. van Hall is aan den besch. als verdediger toegevoegd.

Aan de gemeentebesturen is mededeeling gedaan van eene missive van den minister van Binnenl. Zaken betrekkelijk het bevorderen der goede werking van de wet tot regeling van het armbestuur van den 28n Junij 1854. Bij deze missive zijn gevoegd: *a.* aanschrijvingen van de algemeene, synodale kommissie der Nederl. Hervormde kerk aan de algemeene kerkeraden der Hervormde gemeenten; en *b.* aanschrijving van Z. Hoogw. F. J. van [illegible] Bisschop van Haarlem, aan de bisschoppelijke kommissarissen bij de R. K. parochiale armbesturen in zijn diocees. In genoemde missive des ministers worden de gemeentebesturen uitgenoodigd in hun jaarlijksche verslag voortaan op te geven, of in hunne gemeente de bestaande staat van zaken betrekkelijk de armenbedeeling al of niet is verbeterd, en of in hunne gemeenten de staat van zaken in dit opzigt reeds vroeger voldoende of ongunstig was met vermelding van hetgeen ten aanzien van het behandeld onderwerp door hen is ondervonden en opgemerkt.

Z. M. heeft benoemd: tot schoolopziener in het eerste schooldistrikt van Gelderland, dr. S. H. Rinkes; tot griffier bij het kantongeregt te Nieuwer-Amstel, mr. G. B. Heydeman; tot ontv. der dir. bel. te Leeuwarden, A. G. Metzlar; tot ontv. der dir. bel. en acc. te Zundert c. a., A. G. J. Hamming; tot direkteur van het postkantoor te Lemmer, W. A. Simon; ontslagen: als burg. der gem. Dinther, A. Vissers.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag, 30 Maart.

In deze zitting zijn ingekomen:

1°. een wetsontwerp tot goedkeuring eener overeenkomst met den polder Oud-Herkingen gesloten;

2°. een voorstel van de heeren Thorbecke, Strens en Gevers Deynoot tot het instellen van een onderzoek omtrent den toestand van de Maas en de Zuid-Willemsvaart.

De beraadslagingen zijn voortgezet over het wetsontwerp tot herziening der wet op het regt van successie en van overgang.

Art. 23, waarvan de behandeling op gisteren, na de aanneming van het daarop voorgestelde amendement van den heer de Kempenaar, geschorst was, werd op nieuw in overweging genomen en naar aanleiding van de daarin reeds gisteren en door de Regering nog heden gebragte veranderingen, zonder verdere beraadslaging en hoofdelijke stemming aldus gewijzigd vastgesteld:

„Voor de regeling van het regt wordt de waarde van hetgeen in vollen blooten of bezwaarden eigendom of in vruchtgebruik geërfd wordt of verkregen, bepaald als volgt:

a. van de onroerende zaken, in de art. 562 en 563 van het B. Wetb. vermeld van het regt van erfpacht van opstal en van beklemming, met de daartoe behoorende gebouwen, werken en beplantingen van den eigendom van goederen in erfpacht opstal en beklemming uitgegeven op de verkoopwaarde ten dage van het overlijden volgens des aangevers begrooting.

De waarde van buiten het rijk gelegen onroerende zaken moet afzonderlijk worden begroot.

b. van hypothecaire schuldvorderingen op het bedrag van het kapitaal of op de waarde door den aangever te begrooten in het laatste geval met aanwijzing der ondergezetene goederen, op de wijze bij art. 10 n°. 1 vermeld.

c. is onveranderd gebleven;

d. van de zaken onder n°. 1 van art. 1 omschreven, op hare geldswaarde naar de prijs-koerant, op last van den minister van Financiën door ten minste vier makelaars of kommissionairs in effekten te Amsterdam opgemaakt, uitgegeven in de week van het overlijden, en zoo zij daarop niet bekend staan naar de begrooting der aangevers;

e. van lijfrenten of andere periodieke van het leven afhankelijke uitkeeringen op het jaarlijksch bedrag, vermenigvuldigd met de getallen naar de volgende berekening: wanneer degene, gedurende wiens leven de uitkeering moet plaats hebben, 20 jaren oud is of minder met 18, boven de 20 tot 30 jaren met 16 enz.

Wanneer de lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen in voorwerpen in natura bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag berekend op de wijze bij art. 799 van het Burgelijk Wetboek voorgeschreven. Bij gebreke van bekendheid der daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, wordt het jaarlijksch bedrag door den aangever begroot, enz.

Zijnde daarenboven in de 7de en 9de alinea het woord *twintigvoud* der jaarlijksche bedragen of uitkeeringen voor zedelijke ligchamen of instellingen van de doode hand veranderd in *vijf en twintig-voud*;

f. van schepen, schuiten en vaartuigen met toebehooren op de verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, door den aangever te begrooten.

g. van alle schuldvorderingen, niet onder litt. *b*, *d*, of *h* begrepen, hetzij daarvan eene akte besta of niet, op de door den aangever te begrooten geldswaarde van het kapitaal;

h. van de loopende termijnen van huren, pachten en interesten van de zaken, vermeld onder de letters *a*, *b*, *d* en *g*, op het bedrag tot en met den dag van het overlijden verschuldigd (nieuw lid);

i gelijk lid *h* (oud);

Artt. 24 en 25 ondergingen eene verandering van redaktie alleen.

Art. 26 werd onveranderd goedgekeurd, zijnde een daarop door de heeren Godefroi, Olivier en Poortman voorgestelde amendement, als niet genoegzaam ondersteund, niet in aanmerking gekomen.

Over art. 27 voerden het woord de heeren Schimmelpenninck, van Nispen van Sevenaer en de minister van Financiën. Dat artikel, aangevende de lasten en schulden welke voor de regeling voor het regt van sukcessie moeten worden afgetrokken, was reeds in de zitting van gisteren, met betrekking tot de *schulden*, aanmerkelijk gewijzigd.

Bij littera *a* was gevoegd de volgende alinea:

„Indien de wettelijke bewijzen geleverd worden na de betaling van het regt, wordt, hetgeen blijkt te veel te zijn betaald, terugegeven, mits deze teruggave gevraagd worde binnen den termijn voor de verjaring bepaald.

b. onveranderd gebleven;

c. de schulden, op het tijdstip van het overlijden, voortspruitende uit het beroep van den overledene.

Wanneer de schulden, onder de letters *a* en *c* vermeld, door de dertigjarige verjaring, en die onder letter *b* vermeld (interesten, renten, huren enz.), door de vijfjarige verjaring zijn getroffen, worden zij niet toegelaten.

d, *e*, *f*. onveranderd gebleven;

Dat artikel 27 in stemming gebragt, werd met 55 tegen 8 stemmen aangenomen.

Op voorstel van den heer Elout van Soeterwoude veranderde de minister van Financiën de woorden *degenen, die volgens de wet tot het doen der aangifte verpligt waren*, voorkomende in art. 28, in *de aangevers*.

Gelijke verandering had plaats in art. 29, op voorstel van den heer van Asch van Wijck.

Die art. gelijk ook 30, 31, 32, 33 en 34 werden zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over art. 35, inhoudende voorschriften omtrent den inhoud der memorien van aangifte, had eene woordenwisseling plaats tusschen den heer Wybenga en den minister van Financiën, waarna het artikel werd aangenomen.

Bij art. 36, aangevende den tijd tot uitvaardigen van dwangschriften tegen hen die geene nadere noodig geworden aangiften hebben gedaan, stelde de heer Asch van Wijck voor om de woorden in de 1ste zinsnede *die daarvan geene nadere aangifte hebben gedaan* te vervangen door: *die daarvan na bekomene waarschuwing van den rijksambtenaar geene nadere aangifte hebben gedaan:* en in de 2de zinsnede, in plaats van: *den laatsten dag van den termijn tot aangifte* te stellen: *den dag der waarschuwing.*"

De Regering voegde bij het artikel deze zinsnede:

„De belanghebbenden worden van de boete ontheven, zoo zij van hunne onschuld doen blijken."

Nadat de heeren van Asch van Wijck, van Deinse, Godefroi en de minister van Financiën het woord gevoerd hadden, werd de wijziging van den eerste met 44 tegen 21 stemmen verworpen en het artikel zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De heeren Elout van Soeterwoude, Duymaer van Twist, Godefroi en de minister van Finantiën namen deel aan de overweging van art. 39 betreffende de verpligting tot beëediging eener aangifte, niet daaraan onderworpen, maar vermoed niet in behoorlijke orde te zijn, waarna dit artikel met 36 tegen 21 stemmen werd aangenomen.

Art. 38, gisteren door den minister van Financiën gewijzigd, door tusschenvoeging van 2 nieuwe alinea's ter gemoetkoming aan het bezwaar van den heer de Kempenaer op art. 23, waarop deze een amendement had voorgesteld, veranderde de minister, ten gevolge van de aanneming van het bedoelde amendement, weder in den oorspronkelijken toestand, wordende echter door hem bij de aanhaling van artikelen van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering in dezen toepasselijk, nog gevoegd *artikel* 232. De heer van Asch van Wijck, die op dit artikel 38 eene wijziging had voorgedragen, trok die in, uithoofde zijn voorstel op art. 36 niet was aangenomen.

Na eene woordenwisseling tusschen den heer Poortman en den minister van Finantiën, werden artikel 38 alsmede artikelen 39 en 40 goedgekeurd, waarmede de behandeling van den 2 een titel afgedaan was.

Daarop ving de beraadslaging aan over de artikelen van titel 3 (van de hoegrootheid van het regt van successie en van overgang; van de toepassing, de betaling en de vrijstellingen).

art. 41, waarbij de heer Olivier en de minister van Financien in beschouwingen traden over de in dezen te heffen belasting artt. 42 en 43 waarbij geene diskussie plaats had, art. 44. dat de Regering veranderde door de weglating der daarin voorkomende woorden *of verkrijgt*, werden achtereenvolgens goedgekeurd.

Op art. 45, opgevende den inhoud van den eed in dezen af te leggen, stelde de heer Schimmelpenninck voor dat artikel weg te laten en te vervangen door art. 45 in het oorspronkelijk wetsontwerp voorgedragen, luidende:

„Het bedrag van de regten kan, ten gevolge van verwerping, wel vermeerdering, geene vermindering ondergaan."

Dat voorstel werd met 33 tegen 29 stemmen aangenomen.

De heer Elout stelde voor om de bepaling in art. 46, luidende:

„Het regt van overgang wordt geheven van de waarde der zaken, zonder aftrek van legaten, schulden of lasten" aan te vullen met de woorden: „*met dien verstande nogtans, dat het bedrag dier heffing het batig saldo des boedels niet zal overschrijden.*"

Hierover voerden het woord de voorsteller en de heeren van Deinse, Mackay en de minister van Financiën, waarna artikel in den voorgedragen zin met 34 tegen 30 stemmen gewijzigd werd aangenomen.

Art. 47 werd door den minister van Financiën aangevuld met eene nieuwe bepaling omtrent den termijn van betaling van het regt nopens hetgeen onder vruchtgebruik wordt geerfd, uitgedrukt in deze woorden: *bij het eindigen van het vruchtgebruik ten gevolge van afstand daarvan om niet.*

De artt. 49, 50 en 51 gaven geene aanleiding tot diskussie.

Op art 52 werd door den heer Poortman eene wijziging voorgedragen strekkende tot verduidelijking van de daarin voorkomende bepalingen. De minister gaf daarop den wensch te kennen dat de behandeling daarvan tot morgen mogt worden uitgesteld, ten einde hem gelegenheid te geven na te gaan in hoe ver zij in betrekking tot andere artikelen kan staan aan welken wensch door de Kamer voldaan werd.

De Kommissie tot onderzoek van de overeenkomst met Venezuela bragt daarna verslag uit, waarop de Vergadering gesloten werd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 Maart. De toestand blijft onveranderd. De diplomatie gaat voort met onderhandelingen over de vereenigingsplaats van het Kongres, over de zamenstelling en de te beslissen punten, over de voorwaarden, waarop de beraadslagingen kunnen geopend worden, en middelerwijl is de openbare meening verstoord over die ondergeschikte moeijelijkheden. Zij twijfelt aan de magt der diplomatie, om ze uit den weg te ruimen, en zonder haar geheel buiten staat te achten, mistrouwt zij dat lange uitstellen, en vreest voor noodlottige gevolgen. Van daar de dalingen ter beurze alhier en die zekere moedeloosheid, welke er heerscht.

Afgescheiden van de opgesomde, algemeene oorzaken dier ontmoediging, moet men nog in aanmerking nemen, hoe heillooze, min of meer verschillende geruchten een schadelijken invloed op den geest der bevolking uitoefenen, en allen dienen om het vertrouwen, dat een nabijzijnd Kongres zou kunnen opwekken, te verminderen. Eenigen dier geruchten loopen over de gisting, welke in Italië heerscht, over de gezindheid der Piëmontezen en Toskaners jegens Oostenrijk; anderen zijn van militairen aard, en wijzen op de kabinetten van Parijs en Weenen, ter eene zijde in onderhandeling, ter andere niets verzuimende om op de worsteling voorbereid te zijn, welke de omstandigheden kunnen doen ontstaan.

— Men verzekert dat de 14 daagsche rapporten door den generaal Delarue, bevelhebber der gendarmerie, aan den Keizer overgelegd, voortgaan te melden, dat men zich op het platte land geenszins met het denkbeeld van den oorlog gemeenzaam maakt.

— Men leest in een korrespondentie: „De konferentiën van pater Felix gaan voort eene tallooze menigte ter Notre-Dame te lokken, de welsprekende redenaar heeft zich-zelven overtroffen in het slot zijner redevoering over het gezag, welke hij in vier deelen gesplitst heeft: het gezag van den vader, dat van den priester, dat des konings en het gezag dat de oorsprong is van alle anderen, dat van den Paus. Men beseft dat het vuur dier welsprekendheid van den vromen redenaar, hem, zonder dat hij het misschien wist of wilde, tot het toppunt van kracht gevoerd heeft, bij het gadeslaan van den moeijelijken toestand van het Pausdom in Italië, dat ieder oogenblik in laaije vlam kan staan. Hij heeft met eene onschetsbare gematigdheid, dingen gezegd, vol van heilige stoutheid; en het geheele auditorium heeft zich gebogen, als door een elektrieken schok getroffen, bij zijn uitroep: „Wee iederen mensch, konsul, koning of keizer die het pausdom zal aanraken! Eer en geluk aan hem, konsul, koning of keizer, die 's Pauzen groote zaak zal dienen. Het verleden ontrolde zich achter den redenaar, om de toekomst te verzekeren en de bewonderende toehoorders gingen huiswaarts, in hun hart de onuitsprekelijk schoone schildering van den zegen overwegende, welke op de heerlijkste wijze de rede besloot. Men vrage niet meer waar de welsprekendheid zetelt. Zij is in Notre-Dame."

— De beurs van heden was in sterke gisting ten gevolge der tijding, dat men, even als bij den oorlog in de Krim, een vierde bataljon voor elk regiment infanterie deed vormen. De *Patrie* bevestigt echter dat berigt. Om de uitgestrektheid van dien maatregel te kennen, wete men, dat ieder regiment tot heden 3 bataljons van 8 kompanjiën had. Bij de vorming van het 4de bataljon ontneemt men ieder der 3 bataljons 2 kompanjiën, zoodat dan het regiment uit 4 bataljons van 6 kompanjiën bestaat. Een bataljon bestaat uit omstreeks 800 man, en blijft op dien voet bij de oprigting van 4de bataljons, wijl men dan de krachten der 6 kompanjiën, welke ieder bataljon heeft, vermeerdert. Dit geschiedt, opdat men niet gedwongen zij, het getal officieren van ieder regiment te vermeerderen, hetwelk, met uitzondering van een nieuwen bataljonskommandant, hetzelfde blijft. Volgens de nieuwe inrigting zal ieder regiment van 3200 tot 3300 man tellen, in plaats van gelijk tot heden, 2400 à 2500, en de infanterie over het geheel met minstens 80,000 man vermeerderd worden.

— Men leest in een schrijven uit Milaan aan de *Gazette de Lyon*, gedateerd 26 Maart:

„De zamentrekking der Duitsche troepen, langs den Tessino, kondigt het voornemen aan, om in Piëmont, bij de eerste vijandelijkheden, binnen te vallen. Zooveel regimenten en toebereidselen tot een veldtogt zouden zeker overbodig zijn, zoo Oostenrijk besloten had slechts verdedigender wijze te handelen. Het schijnt niet te willen aanvallen, maar tevens niet in gebreke te blijven eene beweging van de Piëmontesche zijde te beantwoorden. En zulk een aanval verwacht men dagelijks, men gelooft dat het korps vrijwilligers van Garribaldi geen ander doel heeft en tot niets anders kan nuttig zijn. Die indeeling zoude zelfs reeds een voldoenden grond voor den oorlog opleveren, zoo Oostenrijk zich er van wilde bedienen.

„Het tot zich roepen, in dienst nemen en onderhouden der onderdanen van een naburigen Staat, om den oorlog aan hun Vorst te verklaren, zelfs de overloopers te ontvangen en hen, zoo als men gedurende drie dagen te Turijn gezien heeft, in uniform in de straten te laten schitteren, is voorzeker eene openbare schending van het internationale regt.

„Ik ben de gansche lijn van den Lombardiesch-Venetiaanschen spoorweg langs gegaan, en het scheen mij toe, dat hij slechts tot troepentransport diende. Gij zult u een denkbeeld kunnen vormen van de bedrijvigheid, welke er heerscht, als ik zeg, dat de maatschappij, acht dagen geleden, van Casarra naar Magenta 85 lokomotieven in beweging had. Zij heeft in dien tijd, zonder het minste ongeval, bijna 40,000 manschappen overgevoerd. Daarenboven zijn de uit Italianen bestaande regimenten in Duitschland terug gebragt.

„Pesciera, Verona, Vicenza zijn opgevuld met kanonnen en bajonnetten. De buitengewone strijdlust der troepen, die het land doortrekken, onder het aanheffen hunner Duitsche krijgszangen en de ontsteltenis, in den blik van hen, die ze voorbij ziet gaan, zijn akelig om gade te slaan.

„Sedert den 1n Januarij is geheel Italië in afwachting der groote gebeurtenis, alle grieven zijn ingekankerd; alle [illegible] gevormd. En is het nu mogelijk aan de Italianen te zeggen, dat hun niets te doen staat, dan stil naar huis te keeren en eene andere gelegenheid af te wachten? Zoo men den vrede opregt wilde, moest men zooveel niet van den oorlog spreken.

„De staatkunde der beroering, op bevolkingen als die van het schiereiland toegepast, kan niet dan noodlottig worden. Zelfs door het toegeven op de punten der bijzondere verdragen, zoude Oostenrijk niet in een gewenschten toestand vervallen. De oorlog kan het uit de moeijelijkheid redden, de vrede kan zijn val slechts verhaasten. Het is niet te denken, dat het, in weerwil der uitdagingen van Sardinië, het eerst tot vijandelijkheden zal overgaan, maar men blijve er geenszins onbewust van, dat de algemeene vrede in dit oogenblik van eenige geweerschoten afhangt, welke de schildwachten aan de oevers van den Tessino dagelijks kunnen wisselen. Hoe langer die staat van zaken duurt, hoe erger hij wordt. De diplomaten dienen zich dus te haasten, of zich terug te trekken."

ENGELAND.

LONDEN, 29 Maart. In de Kamer der Gemeenten duurt de beraadslaging over den *reform-bill* voort en schijnt nog wel drie zittingen te zullen beleven, niet wijl de leden nieuwe argumenten voorstellen, maar wijl er zijn, die zich tot elken prijs willen doen hooren, niet door de kamer, maar door hunne kiezers. De debatten blijven dus van onbeduidenden aard, en uit het overzigt der beraadslagingen en der laatste verklaringen der leden van het ministerie schijnt te blijken, dat het laatste besloten heeft zich in geval van nederlaag terug te trekken of het Parlement ontbonden te verklaren.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 Maart. Men schrijft van hier aan de *Augsb. Zeit.*:

„De telegraaf heeft heden uit Weenen en Parijs de gewigtige tijding gebragt, dat het keizerlijk kabinet te Weenen het door Rusland gedane voorstel tot zamenstelling van een Europeesch Kongres heeft aangenomen. Wij zijn toevallig in de gelegenheid, de geheime verwikkeling van dat besluit te kennen en uwen lezers mede te deelen. De voorslag ging namelijk niet van St. Petersburg [illegible] van Parijs uit. Het kabinet der Tuileriën deed het voorstel in Londen voor lord Cowley's vertrek. Het kabinet van St. James maakte zwarigheid, daarvoor iemand te vinden; waarop de konferentiën tusschen lord Malmesbury en den heer von Brunow plaats grepen, en tot gevolg hadden, dat het Petersburgsche kabinet op zich nam den voorslag, als van hem uitgaande, te doen. Lord Cowley bragt het voorstel naar Weenen en hoorde daar de voorwaarden, waarop het kabinet er aan [illegible] wilde. Zoo de *Ost-Deutsche Post* goed onderrigt is, als zij zegt, dat Oostenrijk de Akensche Kongres-akte van 1818, als grondslag, tot de voorwaarde maakte, welke volgens de Parijsche dépèche's is aangenomen, zoo heeft Oostenrijk in dezen eene zeer schitterende uitkomst verkregen. Er wordt bijgevoegd, wat wij toch niet verbergen kunnen, dat ook de openbaarmaking van het Fransch-Sardinisch verdrag door Oostenrijk verlangd en eerst na lang tegenstreven toegestaan is. In elk geval heeft men verkregen, dat de aanmatiging aan boord der *Seine* op eigen hoofd is neêrgeploft en de wereld heeft gezien, dat Duitschland niet meer zoo gescheiden is, als weleer.

— Sedert eergisteren avond gaat hier sprake van de aftreding des heeren von Bruck als minister van Financiën, welke definitief moet zijn. Nadere beweegreden tot dit in de tegenwoordige omstandigheden zoo in het oogvallend besluit, zijn niet bekend.

— Het wordt bevestigd, dat Oostenrijk de openbaarmaking van het tusschen Frankrijk en Sardinië gesloten verdrag eischt. Men betwijfelt echter zeer, dat in Parijs die voorwaarden zal worden aangenomen. In elk geval moet zij op de Tuileriën een onaangenamen indruk gemaakt hebben, wat reeds hieruit op te maken is, dat men daar stellig ontkent, dat het verdrag geheime artikelen bevat.

— Over het vermoorden van den heer Ripamonti Casparo, dagbladsredakteur te Pavia, wordt het volgende geschreven: Het slagtoffer moet zich door woord en daad den vijand der revolutie getoond hebben. Reeds was in Milaan beproefd, hem te vergiftigen, wat echter mislukte. De kellner in het hôtel, waar men hem vergiftigden wijn voorzette, werd door den argwaan, waarmede de gast den kwalijk smakenden drank uitbraakte, zoodanig ontsteld, dat hij zich nog in hetzelfde oogenblik uit de voeten maakte. Onlangs liet men zich in koffijhuizen en logementen hevig uit over zijne gezindheid, en moet hij verscheiden malen dreigende brieven ontvangen hebben. In genoemde stad werd hij ook den 15n dezer des avonds, van achteren aangevallen en een' dolk in het onderlijf gestoken, welken hij met eigene hand uitrukte en wegwierp. Het wapen is niet gevonden en de ongelukkige stierf reeds des anderen daags. De *Unione* van Turijn schaamt zich niet den slag, waardoor de vermoorde viel, een welverdienden te heeten. De aanmaning van de Morimento, om elken dag een Oostenrijker om te brengen, is stipt opgevolgd, en na die oproeping en de narede der *Unione* wil men afwachten, of de Fransche bladen zich andermaal tot bewondering der zoo gematigde Sardinische pers zullen genoopt voelen.

— Te Stuttgart is onlangs de toepassing van het artikel van het Wurtembergsche strafwetboek verzocht en verkregen, dat aan de erven en afstammelingen van eenen na zijnen dood belasterde het regt toekent om eene strafaktie deswegens in te stellen. De aanklagt was gerigt tegen den bekenden redakteur van het *Literaturblatt*, Wolfgang Menzel, die zelf als lid der wetgevende magt tot het opnemen van die bepaling in het strafwetboek heeft medegewerkt; de klagers waren de zonen van den schrijver van de *Stunden der Andacht*, Heinrich Zschokke. In het *Literaturblatt* was namelijk eene aankondiging opgenomen van eene reisbeschrijving door de gravin Dora d'Istria, die daarin met lof van Zschokke gesproken had. De recensent nam daaruit aanleiding om de beschuldiging te herhalen, dat Zschokke zich door Napoleon I had laten omkoopen om zijne regering in Duitschland te prijzen, waarin de erven aan eene lasterlijke aantijging zagen. Het door de Wurtembergsche wetgeving toegelaten bewijs van de waarheid der gestelde feiten kon de beklaagde niet leveren. Het eenige, dat hij tot zijne verdediging aanvoerde was de algemeene bekendheid, en dat Zschokke in 1807 eene brochure had uitgegeven, met zijnen naam op den titel, waarin Napoleon hemelhoog geprezen werd en als redder en vredesengel van Duitschland is voorgesteld, terwijl hij in zijne gedenkschriften (*Selbstschau* getiteld) dit geschrift met stilzwijgen voorbij gaat en den franschen Keizer voor den bloedzuiger van het Duitsche volk en voor een Vandaal uitmaakt. Verder voerde hij tot zijne verdediging in het algemeen aan, dat hij slechts eene historische beoordeeling had willen leveren, en dat het den geschiedschrijver onmogelijk zou worden om zijn taak naar behooren te vullen, zoo dergelijke aanklagten werden aangenomen. De klagers antwoorden hierop dat het uit Menzels geschriften voldoende bleek dat hij eene persoonlijke vete tegen hunnen vader had, en dat, wat de loftuigingen op Napoleon betrof, deze niet uit laakbare beweegredenen waren ter nedergeschreven, maar omdat Zschokke zich toen als Zwitser beschouwde en hij dankbaar was voor de vele administrative verbeteringen, die Zwitserland aan het bestuur van Napoleon te danken had. Het geregtshof overwoog dat de beklaagde zelf erkend had dat hij het gevorderde bewijs der aangevoerde feiten niet kon leveren; dat het regt van den geschiedschrijver niet zoo ver ging, dat dergelijke aanrandingen van den goeden naam eens schrijvers zonder bewijsgronden, konden worden toegelaten. Echter nam het hof aan, dat Menzel zonder de bedoeling om te lasteren geschreven had, maar voor zich zelven ten volle van de waarheid zijner beschuldigingen overtuigd was, hetgeen te meer wegens zijne overigens onbesprokene eerlijkheid als schrijver aan te nemen was. Dientengevolge veroordeelde het hof, hem (op den 22n Feb.) tot eene der ligtste straffen, die de wet op het misdrijf had gesteld: acht dagen *Festungstrafe* (die als niet onteerend word beschouwd in tegenstelling met de *Kreisgefängniss*) en vijfentwintig gulden boete.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 31 Maart.

BEVALLEN (27 Maart): J. Adriaansz, geb. de Boer, Z. — (28 Maart): M. M. A. Mouthaan, geb. Krawinkel, D. - J. Sander, geb. Jaburg, D.

OVERLEDEN (26 Maart): J. Roos, wed. J. de Wit, 97 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		30 MAART 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106	a	
Nederl. Bank	4			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63⅜	63½	63½
Dito Dito	3	75⅞	75 15/16	75⅞
Dito Dito	4	97⅝	97⅞	97¾
Amortis. Syndik.	3½	93¾	94	93¾
Aand. Handel-Maatsch.		142½	143	142⅝
Oost-Ind Leening	4			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½			
Maatschappij van Weld.	4			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½			
Dito bij *Rothschild*	2½			
Frankrijk, Certifikaten	3			
Spanje, Obligatiën	1½	30⅜	30 7/16	30 7/16
Dito	3			
Dito Binnenl.	3	40½	40 9/16	40 9/16
Amortisable Schuld				
Bewijzen Coupon				
Crediet Instel. bij *Prost & Co.*				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	45 3/16	45¼	45¼
Dito 1856	3	44⅝	44¾	44¾
Dito Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij *Hope en Co.*	5 pCt.	104	104⅛	104⅛
Dito bij idem 1828/1829	5	102¼		
Cert. bij idem 1831/1833	5	90⅛		
Dito bij idem 1840	4	85⅜		
Dito bij *Stieglitz*	4	85¾	85⅞	
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5	97		
Dito 1855, 6de Serie	5	101⅜	101½	101⅜
Dito adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5	100¼		
Dito dito dito	4½			
Inschrijving in Assignat.	6			
Certifikaten van dito	6	[illegible]	[illegible]	
Spoorweg Aktiën	5			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	155		
Obligatiën	4 pCt.	80⅜		
Pruissen, Obligatiën	4½			
Aandeelen 1854	3½	209		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5			
Dito dito	4	57½		
Dito Metalliek	5	63 15/16	64 3/16	64
Dito Rente Amsterdam	5	75 15/16	76⅛	76
Dito Nationale 1854	5	66 15/16	67 3/16	67 1/16
Dito dito	2½	33 11/16	33¾	
Weener Bank-Aktiën	f	950	952	952
Dito Aand. fl. 250, 1839		346		
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	316		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5			
Dito bij *Rothschild*	5			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5			
Dito	3			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £100	5	98¾		
Dito 1839 van £100	5			
Dito 1843 £100	4½			
Dito 1852	4½			
Dito 1858	4½	91		
Sardinië	5			
Peru, Geldl. 1854	4½			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1	16½	16¾	[illegible]
Venezuela, dito [illegible]	5	[illegible]		
Dito Uitgestelde	2½	15		
Grenada, Obligatiën	3½			
Dito Uitgestelde				
Mexiko dito	3	20	20⅛	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	f	950		
Dito dito B		975		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81½		
Louisiana	5			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5			

Handel-Maatschappij kontant 142½; Dito [illegible] 100⅛; Russ. Spoorweg doorget. [illegible] 90⅝; Fr. Oost. [illegible]

Handel en [illegible] over het algemeen van niet veel belang.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 30 Maart. België 2½ pc. 55.50p; 4½ pc. 96.50g; Metal. 67.12½ p; Nation. 70.50p; Spanje 1½ pc. 29.87½; 3 pc. 40.62½ p.

PARIJS, 30 Maart. Rente kont. 4½ pc. 95.60, op Maart 3 pc. 68.15; Credit mobilier 777; Fr.-Oost. Spoorw. 548; Spanje 1½ pc. 30⅝; 3 pc. —; Rom. Leening —.

MADRID, 29 Maart. Spanje 3 pc. 41.90; 1½ pc. 31.10.

LONDEN, 30 Maart. Cons. 95¾; Braz. 5 pc. ——; 3 pc. Mexiko 21¼; 4½ pc. Peru 91¾; 3 pc. id. 74; 4½ pc. id. doll. bonds 81½; Grenada uitgest. 5¾; id. werkelijke 19¾; 5 pc. Venezuela 42½; 2¼ pc. id. 17¼; 3 pc. Port. 45½, 3 pc. Spanje 44⅝; 1½ pc. id. 30⅝; Coupons 5; Amortiz. 8¾; 4½ pc. Russen 99½; 5 pc. id. 110; 2½ pc. Holland 65½; 4 pc. id. 100; Illinois Shares 65; id. 7 pc. Oblig. 78exd.; Sardinië 81½; Ecuador 16¾.

WEENEN, 30 Maart. Met. 5 pc. 74.90; Nat. 78.—; Bank-Aktiën 885; Noord-Bahn akt. 169; Credit Anst. 197; O.-Fr. Spoorw. akt. 237; Lomb. Venetiaans. 98.—; Nieuwe 107.—; Wissel op Londen 3/m. 10.78; Goud 9; Zilver —.

BERLIJN, 30 Maart. Stiegl. 5de serie 108; 6de id. 108¼; Rusland 5 pc. 109½; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅝; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19¼, Parijs 79⅝, Hamburg 151¾, Amst. 141¾, Weenen 91¼, Petersburg 101¼, Diskonto 4.

HAMBURG, 30 Maart. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 38; 1½ pc. 28¼, Rusland 5 pc. 104, 4½ pc. —, Vereinsbank 98, Nord-Deutsche Bank 80⅝, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. —.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 30 Maart. Metalliek 5 pc. 66¼, Spanje 3 pc. 40, 1½ pc. 30⅛; Wissel op Londen 116⅜, Weenen 107¼, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55 11/16	2/m. Livorno	*f* 39
Zigt "	" 56 1/16	" Napels	" 78
2/m. Bordeaux	" 55⅜	3/m. Petersburg	" 174
½/m. "	" 55¾	6/w. Weenen	" 106
3/m. Madrid	" 239	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99¾
" Sevilië	" 238	2/m. Hamburg	" 35 3/16
" Bilbao	" 238	Zigt "	" 35 7/16
" Lissabon	" 41	2/m. Londen	" 11.65
" Porto	" 41	Zigt "	" 11.70
2/m. Genua	" 45¾	Rotterdam	" ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 30 Maart.

Roode inlandsche Tarwe iets lager, buitenl. onveranderd: 133 ℔ n. Poolsche *f* 334; 133 ℔ n. Geldersche *f* 230; 160/2 ℔ dito *f* 250; 125 ℔ n. Vriessche *f* 222; 152/2 ℔ dito *f* 225 N. H. dito.

Rogge in een doen: 126 ℔ Pruissische *f* 190; 125 ℔ Galatz *f* 175 bij partij.

Inlandsche Garst lager, buitenl. onveranderd: 112 ℔ n. Deens. *f* 168; 114, 115 ℔ j. dito *f* 170, 172; 104 ℔ Vriess. Winter *f* 104.

Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in Olie ek. 63½ a ⅝. *Raapolie* op 6/w. *f* 38½; Vliegend *f* 37¼; 1^e^ Mei ek. *f* 36¾ a ½; Sept., Okt., Nov. en Dec. *f* 36 a 5¾. *Lijnolie* op 6/w. *f* 30¾; Vliegend *f* 29½; 1^e^ April ek. *f* 29¼; Mei *f* 29⅝; Sept., Okt., Nov. en Dec. *f* 31 a 30¾. *Hennepolie* op 6/w. *f* 35¼; Vliegend *f* 34.

SCHIEDAM, 30 Maart. Rogge. Verkocht: 148/2 ℔ Fransche *f* 171 6/w. — Gerst: 133/2 ℔ Fransche *f* 170 kt. — Moutwijn *f* 15,—; Jenever *f* 20,50; Amst. Proef *f* 21,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,40 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 30 Maart. Flora (st.), Londen. — 31 Maart. Lovius, Ondine, Bordeaux.

HELVOET, 30 Maart. Holyrood (st.) Leith.

UITGEZEILD.

TEXEL, 30 Maart. Smit, Jantje, Laguayra. Holman, Dolphijn, Palermo. — 31 Maart. Dik, Kaap Hoorn, Batavia. Wagner, Celeritas, Soerabaya, Oumehand, Johanna, New-York. Land, Walborg, Alexandrië

HELVOET, 30 Maart. Earl of Auckland (st.), Londen.

Advertentiën.

Vijf-en-Twintigjarige Echtvereeniging

VAN

J. C. VAN SCHUYLENBURGH

met

M. G. VERSTEEGH.

PADANG, 18 Januarij 1859.

(1216)

Uit de Hand te Huur, voor een jaar of langer, om dadelijk te aanvaarden: een vloedvrij, nieuw gebouwd **HUIS**, bestaande in twee nette Kamers, een Zolder, eene Keuken met Pomp en Oven, een Kelder en Achterhuis, en eene Tuin met Vruchtboomen; staande en gelegen te Rumpt, gemeente Deil, aan den Linge-dijk, in de nabijheid der Kerk en R. C. kerken, zeer geschikt tot uitoefening van eenig bedrijf. Te bevragen bij den Heer C. KOOLHAAS te Rumpt. Brieven *franco*. (1212)

(1185) Bij eenen ***Notaris en Secretaris*** ten Platten Lande, in Gelderland, wordt gevraagd: **Iemand** van de R. C. Godsdienst, in staat tot het verrigten van **Schrijfwerk**, zullende zij vooral in aanmerking komen die daarmede eenigzins bekend, wordende in ieder geval vereischt goed te kunnen *Rekenen* en *Schrijven*, en zulks tegen genot eener billijke belooning, naar mate van bekwaamheden.

Adres met *franco* brieven onder overlegging van bewijzen van goed, zedelijk gedrag, bij den Heer WILLEM BEEKING, Boekhandelaar te Doesborgh, onder de letters *A. B. & C. Secretariaat.*

Wordt gevraagd een bekwame **Goudsmidsknecht**, zijnde Kantilleur, die goede getuigschriften kan overleggen. Adres in persoon of *franco* brieven bij A. D. VAN KALMTHOUT te Zevenbergen. (1210)

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN

ROTTERDAM, MIDDELBURG.

en daar tusschen gelegen plaatsen.

APRIL 1859.

Van *Rotterdam.*			u.	m.	Van *Middelburg.*			u.	m.
Vrijdag	1,	's morg.	7	—	Vrijdag	1,	's morg.	11	—
Zaturd.	2,	"	7	—	Zaturd.	2,	"	11	30
Zondag	3,	"	8	—	Zondag	3,	's midd.	12	—
Maand.	4,	"	9	30	Maand.	4,	's morg.	6	—
Dingsd.	5,	"	10	15	Dinsd.	5,	"	6	—
Woensd.	6,	"	10	15	Dond.	7,	"	6	—
Vrijdag	8,	"	10	15	Vrijdag	8,	"	6	—
Zaturd.	9,	"	10	15	Zaturd.	9,	"	6	—
Zondag	10,	"	10	15	Zond.	10,	"	6	—
Maand.	11,	's midd.	12	—	Maand.	11,	"	7	—
Dingsd.	12,	"	12	—	Dingsd.	12,	"	8	—
Woensd.	13,	's morg.	6	—	Dond.	14,	"	9	30
Vrijdag	15,	"	6	—	Vrijdag	15,	"	10	30
Zaturd.	16,	"	7	—	Zaturd.	16,	"	11	—
Zondag	17,	"	8	—	Zondag	17,	"	11	30
Maand.	18,	"	9	30	Maand.	18,	's midd.	12	—
Dingsd.	19,	"	10	15	Dingsd.	19,	"	12	—
Woensd.	20,	"	10	15	Dond.	21,	's morg.	6	—
Vrijdag	22,	"	10	15	Vrijdag	22,	"	6	—
Zaturd.	23,	"	10	15	Zaturd.	23,	"	6	—
Zondag	24,	"	10	15	Zondag	24,	"	6	—
Maand.	25,	's midd.	12	—	Maand.	25,	"	6	—
Dingsd.	26,	"	12	—	Dingsd.	26,	"	6	30
Woensd.	27,	"	12	—	Dond.	28,	"	8	30
Vrijdag	29,	's morg.	6	—	Vrijdag	29,	"	9	30
Zaturd.	30,	"	6	—	Zaturd.	30,	"	10	—

In correspondentie met DILIGENCEDIENSTEN tusschen Middelburg en Vlissingen, Zierikzee en het veer te Zijpe, Goes en het Katsche veer.

De goederen kunnen tot één uur vóór de afvaart bezorgd worden, later aangebragt blijven dezelve tot de volgende reis liggen. (1209)

STOOMBOOT-DIENST

tusschen

Zierikzee en Rotterdam,

en tusschenliggende plaatsen en veeren;

DIRECTE VAART MET DE

STOOMBOOT **STAD ZIERIKZEE.**

Dagen en Uren van vertrek in de maand April 1859.

Van ZIERIKZEE.			u.	m.	Van ROTTERDAM.			u.	m.
Vrijdag	1,	's morg.	11	30	Zaturd.	2,	's morg.	5	—
Zondag	3,	's nam.	12	30	Dingsd.	5,	"	6	30
Woensd.	6,	"	1	—	Dond.	7,	"	7	—
Vrijdag	8,	's morg.	4	30	Zaturd.	9,	"	9	—
Zondag	10,	"	6	—	Dingsd.	12,	's midd.	12	—
Woensd.	13,	"	9	30	Dond.	14,	's morg.	5	—
Vrijdag	15,	"	11	—	Zaturd.	16,	"	5	—
Zondag	17,	's midd.	12	—	Dingsd.	19,	"	6	30
Woensd.	20,	's nam.	1	—	Dond.	21,	"	7	—
Vrijdag	22,	's morg.	4	—	Zaturd.	23,	"	8	30
Zondag	24,	"	5	—	Dingsd.	26,	's midd.	12	—
Woensd.	27,	"	9	—	Dond.	28,	"	12	—
Vrijdag	29	"	10	—	Zaturd.	30,	's morg	5	—

Aanlegplaats te Rotterdam, aan het Oude Hoofd; te Dordrecht aan het Groote Hoofd.

De Goederen kunnen uiterlijk tot een half uur vóór het vertrek der Boot bezorgd worden; later komende blijven dezelve tot de eerstvolgende reis liggen.

Nadere informatiën te bekomen: Te Rotterdam, bij den heer C. G. Weldrager, Commissaris der Zeeuwsche Veeren, Haringvliet, wijk 12, n°. 11. Dordrecht, bij den heer J. B. Zahn, Marktp. B. 217. Willemstad, bij den heer A. Schippers. (1206)

Gesticht van Opvoeding

ten huize Ruwenberg te St.-Michielsgestel, bij 's Bosch.

Dit Gesticht, ingerigt met het doel om R. K. Jongelingen tot hoogere studiën voor te bereiden, of tot nuttige leden der maatschappij te vormen, staat onder de hooge bescherming en het bijzonder toevoorzigt van Z. D. Hw. den Aartsbisschop van Utrecht, Apostoliesch Administrator van 's Hertogenbosch, en heeft een priester in hoedanigheid van Directeur aan het hoofd.

De Godsdienst is de ziel der geheele inrigting. Eene passende regeltucht, waakzame zorg, zoo voor de goede zeden als voor de gezondheid, netheid en wellevendheid der kweekelingen, benevens eene doelmatige en beproefde leermethode, door een talrijk met zorg gekozen personeel van onderwijzers, aangewend, zijn de middelen ter bereiking van het doel der stichting. De Kweekelingen worden immer zoo des nachts als bij dag liefderijk bewaakt.

Het *gewone* onderwijs omvat: de Christelijke Leering, de Nederlandsche en Fransche taal, het Schoonschrijven, de Rekenkunst, de Bijbelsche en Vaderlandsche Geschiedenis, de Aardrijkskunde en de Zangkunst.

Het jaarlijksche kost- en leergeld bedraagt *f* 135.—

Het *bijzondere* onderwijs wordt op verlangen der ouders of voogden tegen afzonderlijke betaling gegeven; het omvat: de Hoogduitsche en Engelsche taal, de Teekenkunst, de Instrumentale Toonkunst, het Enkel en Dubbel Boekhouden.

Des verkiezende kunnen de Kweekelingen onder de Paaschvacantie, tegen gewone berekening, in het gesticht verblijven.

Nadere inlichtingen en prospectus op *franco* aanvrage te verkrijgen bij den Wel-Eerwaarden Heer Directeur van het gesticht. (1188)

De Pillen van Holloway zijn een zeer vermaard middel voor een *zwak zenuwgestel* en *algemeen verval van krachten*. H..... D. G...., op het eiland *Urk*, had een aanmerkelijk verval van krachten en een zeer zwak zenuwgestel veroorzaakt door bedorven vochten. Hij beproefde velerlei geneesmiddelen, maar vond er geen baat bij. Eindelijk besloot hij tot de pillen van Holloway, welke spoedig eene goede uitwerking deden zien. Zijne sappen verbeterden, zijn hoofd werd meer helder, de maag versterkte zich, en vijf weken later was hij volkomen hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablissement.* (913)

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen:

AAN 'S HEEREN H. WONDEN.

door

P. VAN DER PLOEG, PR.

Prijs 10 Cents.

Bij getallen van 25 en meerder 7½ Cents.

„Dit Lofgedicht is in eenige afdeelingen gesplitst, voor diegenen welke het bij gedeelten wenschen te overwegen of te zingen," zegt de Eerw. Schrijver in de voorreden en geeft daarbij de gewone wijs aan.

DE EERSTE H. COMMUNIE

IN

VOORBEELDEN.

Door ED. TERWECOREN, S. J.

(Vrij uit het Fransch.)

Prijs 25 Cts.

Bij getallen van 25 Exemplaren of meer à 20 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.